

“Amb un govern CiU-PSC-ERC tot seria més fàcil a Madrid”

Eusebi Cima (Terrassa, 1944) acaba de deixar la presidència de la patronal vallesana CECOT (Confederació Empresarial Comarcal de Terrassa), després de setze anys al capdavant. Cima continuarà la seva activitat professional a la seva empresa i centrarà la seva activitat institucional a potenciar Fepime, patronal que presideix des de fa dos anys.

Vostè pleja de la presidència de CECOT després de setze anys. Dóna per acabat un cicle, però n'enceta un altre. Quins projectes té?

—Enguany acabo el meu quart mandat de presidència de CECOT, perquè em sembla que ja he fet la tasca que havia de fer, i penso que ningú no s'ha de perpetuar en els càrrecs. Ara una altra persona agafa el meu relleu al capdavant de la institució. D'altra banda, fa dos anys que presideixo la patronal Fepime, a la qual representaré dins de Foment del Treball. En l'àmbit professional, continuaré al capdavant de la meva empresa tèxtil.

—Quins reptes ha d'afrontar ara la patronal CECOT, una vegada consolidada la seva implantació?

—La perspectiva de futur és continuar en una línia similar, fent avaluacions i declaracions amb una base d'anàlisi sòlida. A CECOT sempre ens hem avançat als temps i hem anunciat problemes amb molta més antelació del que ho ha fet ningú. Aquest ha de continuar sent el camí, exposar a les administracions els problemes que poden arribar en un futur immediat per poder-los resoldre abans que no es produeixin.

—Des que va fracassar l'intent de fusió de Fepime i Pimec-Sefes, vostè es va proposar potenciar a fons Fepime. Què està fent en aquest sentit?

—Treballem per convertir Fepime en un grup patronal d'influència i de negociació tant amb les administracions com amb els sindicats i tots els poders públics implicats. Fepime ha de ser una cúpula empresarial capaç de nego-

ciar un tant i que pugui la solució a tots els problemes que tenen avui les pimes catalanes per afrontar els reptes de futur. Aquest grup empresarial ens ha de donar prou força per induir les institucions competents a canvis en la legislació que afavoreixin la potenciació de les petites i mitjanes empreses de Catalunya.

—I en aquest context de crear un grup de pressió, hi ha alguna negociació sobre la taula respecte a la fusió de les dues patronals?

—No, quan es va plantejar no es va arribar a cap acord, i actualment no tenim cap contacte que pugui anar en aquesta direcció.

—Descarta una fusió en un futur?

—El futur és sempre obert, i jo sóc la persona que més m'agradaria de tot Catalunya que aquesta fusió arribés a bon port. Però això no depèn només d'un, sinó de dos. Fepime sempre ha estat partidària de la fusió, i a partir d'ara jo en sóc més partidari que mai. Per això vull deixar clar que la patronal que presideixo està oberta a qualsevol tipus d'associació o de col·laboració amb Pimec que ens porti a la unió de les dues patronals per treballar els grans objectius que tenim en comú.

—Vostè assegura que mai no ha aspirat a la presidència de Foment del Treball. Ara, però, que en serà nomenat vicepresident, en qualitat de president de Fepime, i tenint en compte que potser Joan Rossel no es presentarà a la reelecció, es replantejarà aquesta possibilitat?

—No m'ho he plantejat mai, ni m'ho plantejo ni m'ho plantejaré en un futur. Ha de quedar clar que no hi ha cap

"El més important és que la negociació del nou text no s'allargui en el temps, perquè ara ens trobem en un període d'interinitat que des del punt de vista econòmic és molt dolent per al país"

doble intenció en la meua retirada de CECOT, perquè el meu únic objectiu en aquest àmbit és exercir tan bé com pugui les meves responsabilitats com a president de Fepime. No aniré més lluny d'aquest plantejament.

—Durant la negociació del nou Govern de Catalunya, vostè va apostar obertament per un pacte CiU-PSC-ERC, per "evitar qualsevol mena de radicalització". Ha notat alguna mena de radicalització, amb el Govern actual?

—En aquell moment, em semblava que era el més coherent, perquè un govern CiU-PSC-ERC significava la representació del 80% del poble de Catalunya, i tenint en compte que aleshores el més previsible era que el PP tornés a governar a Madrid, aquesta representativitat tan elevada es convertia en una força inapel·lable per negociar amb un govern del PP a Madrid. Això no ha estat així, hi ha el PSOE al poder. Amb tot, continuo pensant que si avui tinguéssim aquest go-

vern format per CiU-PSC-ERC, tot hauria estat molt més fàcil, fins i tot pel que fa a la redacció del nou Estatut i a tot allò que fa referència a les negociacions amb Madrid. Un pacte nacional de les forces polítiques més importants de Catalunya sempre tindrà més força en termes de negociació amb Madrid. Ara bé, de Catalunya cap a endins, les anàlisis poden ser molt diferents.

—És partidari que l'Estatut ja inclogui un nou model de finançament?

—Estatut i finançament són dues coses diferenciades, però l'una sense l'altra no tenen sentit. No serveix de res un nou Estatut si no tenim més finançament, però si tenim més recursos, també necessitem un nou Estatut per poder obtenir més competències. Ara bé, si els governants no es comprometen a fer ús d'aquestes competències de la manera més efectiva possible, tot plegat no servirà per a res.

—Justament, el finançament és un dels principals esculls a l'hora d'assolir un

consens entre les formacions polítiques, i a Madrid deixen clar que el finançament ha d'esperar...

—Doncs segons quin nou Estatut s'aprovi, no es podrà dur a la pràctica perquè no tindrem el finançament adequat. A més, caldrà que tinguem el suport econòmic i polític necessari. Ja veurem què passa.

—Què espera el món empresarial català de l'Estatut i un model de finançament?

—El més important és que la negociació del nou text no s'allargui en el temps, perquè ara ens trobem en un període d'interinitat que des del punt de vista econòmic és molt dolent per al país, tot queda gairebé aturat. Per tant, el que necessitem és un Estatut molt ben plantejat a Catalunya, que sigui possibilista, o sigui, que sapiguem que quan anem a Madrid ens el puguin aprovar. Però les negociacions han de ser al màxim de curtes possible.

Gemma Aguilera